

Harmadik vers – sirató

*„Hangtalan őszi eső
a Mezőség törött homlokán”*

*sírok sírok
mégis András*

*haláloed hallatán
könnyem patakzik*

*mint a forrás
lelkembe robajlik*

*téli omlás
szívemet szorítja*

*drága András
nem tudok szólni most már*

*biztató hangod többé nem vár
földi vigasz helyett*

*megannyi égi membrán
fényeddel ránk süt a csillagoltár*